

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
10 У 13182/16
01.11.2019. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Вере Маринковић, председника већа, Ксеније Ивановић и Тије Бошковић, чланова већа, са судским саветником Весном Ђурђић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., против туженог Министарства одбране, Сектор за политику одбране, Београд, Бирчанинова број 5, ради поништаја решења Уп-2 број: 2-3 од 02.09.2016. године, у предмету радног односа, у нејавној седници већа, одржаној дана 01.11.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства одбране, Сектора за политику одбране, Београд, Уп-2 број: 2-3 од 02.09.2016. године, и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења начелника Управе за стратегијско планирање, Број: ... од 26. априла 2016. године. Решењем првостепеног органа од 26.04.2016. године, тачком 1. диспозитива, тужиоцу, потпуковнику, постављеном по Наредби министра одбране број ... од 8. новембра 2013. године на формацијско место руководиоца Групе за ПАРП и координацију стандардизације у Одељењу за стратегију Управе за стратегијско планирање СПО, наредбом министра одбране број ... од 08.11.2013. године, утврђен је основни коефицијент плате и то: коефицијент према положају од 1,65 и коефицијент према чину од 0,72; тачком 2. диспозитива ожалбеног решења утврђено је да се по основу посебних услова службе у Војсци Србије именованом одређује додатни коефицијент у висини од 25% основног коефицијента; тачком 3. диспозитива наведеног решења утврђено је да се по основу навршених година рада у радном односу именованом одређује додатак на плату од 5,6%, који ће се увећати за 0,4% од плате за сваку следећу навршену годину рада у радном односу (минули рад); тачком 4. истог, утврђено је да ће плату и друга примања у складу са овим решењем именованом исплаћивати Рачуноводствени центар МО почев од 23.04.2016. године, и тачком 5. диспозитива решења утврђено је да тужиоцу престаје право на плату утврђену решењем Управе за стратегијско планирање, бр. ... од 29.09.2014. године, закључно са 22.04.2016. године.

Тужбом поднетом Управном суду дана 21.09.2016. године и поднеском од 22.09.2016. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, наводећи да је одредбе Закона о Војсци Србије и Правилника о платама професионалних припадника Војске Србије, требало применити у складу са одредбама Уредбе о стањима професионалних војних лица и о унапређивању официра и подофицира ("Службени гласник РС" број 35/12), а да је тужени погрешно тумачи одредбу члана 11. Уредбе, јер иста није примењива у конкретном случају, јер нема право нити могућност да даје сагласност за своја постављења на одређена формацијска места, већ напротив, у обавези је да поступи по наредбама о постављењу, изузев ако би извршењем такве наредбе извршио кривично дело. Истиче да је одредбом члана 4. став 5. Уредбе изричито прописано да се сматра да је официр односно подофицир који је постављен на формацијско место за које је формацијом одређена општа номенклатурна ознака, постављен на место у роду, односно служби којој припада, а како је реч о врло прецизној одредби, те је очигледно да се у његовом случају сматра да је постављен на формацијско место у роду авијације, што даље значи да му припадају и сва права која се везују за формацијска места у том роду, укључујући ту и право на коефицијент плате по основу летачке службе, а на коју је чињеницу указао и у својој жалби изјављеној против првостепеног решења. Даље наводи да је у конкретном случају морао да буде примењен подзаконски пропис тј. одредбе Уредбе којим би се обезбедило остваривање тужиочевог права, обзиром да је уредба општи подзаконски акт јаче правне снаге од правилника. Са наведених разлога, предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање.

У одговору на тужбу, тужени орган је, детаљно указао са којих разлога сматра да су наводи тужбе неосновани, указујући на правилно проведен поступак пред управним органима, и правилну примену Правилника о платама професионалних припадника Војске Србије ("Службени војни лист" бр. 28/11...38/15). У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима датим у образложењу решења, па како налази да је тужба неоснована, предлаже да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09) и испитујући и законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01), прописано је да образложење решења садржи кратко излагање захтева странака, утврђено чињенично стање, по потреби и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву, док је одредбом члана 235. став 2. наведеног закона, прописано да се образложењем другостепеног решења морају оценити и сви наводи жалбе, а ако је првостепени орган у образложењу свог решења правилно оценио наводе који се у жалби износе, другостепени орган се може позвати на разлоге првостепеног решења.

Из образложења оспореног решења произилази да је првостепеним решењем и то тачком 1. тужиоцу, потпуковнику, постављеном по Наредби министра одбране број 1-673 од 8. новембра 2013. године на формацијско место

руководиоца Групе за ПАРП и координацију стандардизације у Одељењу за стратегију Управе за стратегијско планирање СПО, наредбом министра одбране број ... од 08.11.2013. године, утврдио основни коефицијент плате и то: коефицијент према положају од 1,65 и коефицијент према чину од 0,72, тачком 2. диспозитива ожалбеног решења утврђено је да се по основу посебних услова службе у Војсци Србије именованом одређује додатни коефицијент у висини од 25% основног коефицијента, тачком 3. диспозитива наведеног решења утврђено је да се по основу навршених година рада у радном односу именованом одређује додатак на плату од 5,6%, који ће се увећати за 0,4% од плате за сваку следећу навршену годину рада у радном односу (минули рад), тачком 4. истог утврђено је да ће плату и друга примања у складу са овим решењем именованом исплаћивати Рачуноводствени центар МО почев од 23.04.2016. године, и тачком 5. решења утврђено је да тужиоцу престаје право на плату утврђену решењем Управе за стратегијско планирање, бр. ... од 29.09.2014. године, закључно са 22.04.2016. године.

Међутим, овакав закључак туженог органа, за сада се, не може прихватити као правилан. Наиме, у списима предмета не налази првостепени управни акт - решење од 26.04.2016. године, којим је тужиоцу утврђен основни коефицијент плате, додатни коефицијент и додатак на плату, жалба тужиоца изјављена против тог решења, нити оспорено решење, па суд није у могућности да утврди и оцени правилност вођења поступка и правилност примене материјалног права, нити да провери да ли је тужени оспореним решењем оценио све жалбене наводе и у вези са истим дао правилне разлоге, односно да ли разлози оспореног решења, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на решење какво је дато у диспозитиву, чиме је, по налажењу суда, оспореним решењем тужени орган повредио правила поступка из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Сл.лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01 и "Сл.гласник РС" бр. 30/10), у вези члана са 235. став 2. истог закона.

Код наведеног, налазећи да је оспореним решењем повређен закон, Управни суд је на основу чл. 40. ст. 2. и 42. ст. 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде. У поновном поступку тужени је дужан да донесе ново и на закону засновано решење, придржавајући се примедба суда изнетих у овој пресуди у року и начин прописаним одредбом члана 69. став 2. истог закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 01.11.2019. године, 10 У 13182/16

Записничар
Весна Ђурђић,с.р.

Председник већа - судија
Вера Маринковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ